

Hnojná brána

V knihe Nehemiáš čítame strhujúci príbeh obnovy hradieb a brán zničeného Jeruzalema. Zároveň však môžeme prežívať podobnú obnovu v našom živote. Čítame o dôsledkoch hriechu a neposlušnosti Bohu (zničené hradby a spálené brány Jeruzalema), zároveň však vidíme potrebu obnovenia aj v našich životoch dnes. Zborené hradby znamenajú absenciu jasných hraníc voči čomukoľvek, čo by mohlo ohroziť Boží život v nás a naše povolanie Božích detí. Nuž a spálené brány hovoria o neschopnosti nevpustiť nič, čo chce ničiť a zároveň o slabej otvorenosti veciam, ktoré môžu byť pre nás a našich blízkych bohatým prameňom radosti, pokoja, spoločenstva a rastu.

Ďalšia, v poradí piata, brána Jeruzalema, na ktorú sa v tomto úvodníku pozrieme, sa volala Hnojná brána:

A Hnojnú bránu opravil Malkiáš, syn Rechabov, knieža okresu Bét-hakkérema. Ten ju vystavil a postavil jej vráta s jej zámkami a s jej závorami. (Nehemiáš 3, 14)

Najpravdepodobnejšie ide o Črepinovú bránu, ktorá je spomenutá v knihe proroka Jeremiáša: ***Takto riekol Hospodin: Chod', kúp si hlinený krčah od hrnčiara, vezmi so sebou niektorých zo starších ľudu i zo starších kňazstva, vyjdi do údolia Ben Hinnóm, ktoré je pri vchode do Črepinovej brány, a hlásaj tam slová, ktoré ti poviem. (Jer 19, 1-2)***

Táto brána viedla na smetisko a teda bola dôležitá pre hygienu v meste. Pre nás symbolizuje našu úroveň duchovnej hygieny, našu schopnosť rozoznávať čo je smetím a čoho sa potrebujeme zbaviť.

Ale čo mi bolo ziskom, uznal som pre Krista za stratu. A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smet, aby som Krista získal. (F 3, 7-8)

„Všetko pokladám za smet...“ - V našom živote sú veci, ktoré sú len smeťami a špinia našu cestu s Bohom. Pavol o tom hovorí takto: ***Milovaní, keďže teda máme také zaslúbenie, očistme sa od všetkých poškvŕn tela i ducha a v bázni Božej dokonajme svoje posvätenie. (2K 7, 1)***

Zaujímavé je, že túto bránu obnovoval muž, ktorého hebr. meno Malkijah znamená „Môj kráľ je Hospodin“ a bol kniežaťom okresu Bét-Hakkerem, čo v preklade znamená Dom vinice. Bez toho aby sme nášho Boha urobili skutočne naším kráľom, nebudeme môcť niesť ovocie. O tom hovorí 15. kapitola evanjelia Jána. Jednoznačné rozhodnutie zbaviť sa smetí a neplodných vecí z nášho života prichádza vtedy, keď sa rozhodujeme úplne sa poddať Pánovi ako Kráľovi. Vtedy sa rozhodujeme zostať v Ňom a zbavujeme sa všetkého, čo nám v tom akokoľvek bráni. A vtedy prichádza do nášho života aj orezávanie.

Práve táto Hnojná brána predstavuje našu ochotu a schopnosť vykročiť na smetisko a vyniesť tam všetko, čo patrí naozaj len a len na to miesto.

V našom živote je veľa vecí, ktoré by sme mali pri Hnojnej bráne odhodiť. Keď cez Slovo a Ducha vidíme veci, ktoré sú v skutočnosti len smeťami a špinia našu vieru, odhodme ich! Dovoľ Pánovi, aby ti ukázal, čo musí ísť preč z tvojho života.

Michal Kevický